

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 487/2017
30.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Владимира Јанковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1463/11 од 03.03.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1679/16 од 20.01.2017. године, у седници већа одржаној 30.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1463/11 од 03.03.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1679/16 од 20.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1463/11 од 03.03.2016. године окривљени ББ, АА, ВВ и ГГ оглашени су кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по једне године.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 1679/16 од 20.01.2017. године, делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљених ББ, ВВ, ГГ и АА преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је окривљене, за кривично дело за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, осудио на казне затвора у трајању од по осам месеци које казне ће се извршити тако што ће их осуђени издржавати у просторијама у којима станују, уз примену електронског надзора, с`тим да исте не смеју напуштати осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција и да, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора, док је у преосталом делу

жалбе бранилаца окривљених као и жалбу ОЈТ у Крагујевцу одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адв. Владимир Јанковић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, укине првостепену и - или другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење Основном суду у Крагујевцу или Апелационом суду у Крагујевцу или да обе пресуде преиначи и АА ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом четири наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним или жалбеним судом - члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4) ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП и повреду закона из члана 439. ЗКП, које повреде представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу наведених повреда бранилац наводи да оптужба није у потпуности решена јер су три оптужена осуђена за апсолутно идентичну радњу извршења, као самостални извршиоци а не као саучесници, да се њихове радње морају разликовати, да је било нужно да се нижестепени судови одреде ко је од окривљених чиме допринео радњи извршења, затим анализира Закон о планирању и изградњи, објашњава одговорност извођача радова - „ДД“ ДОО, подизвођача „БЂ“ ДОО, објашњава задатке извођача и подизвођача, уговоре који су међусобно закључили, затим наводи да окривљени АА није запослен ни код извођача ни код подизвођача радова, да је АА израдио елаборат о безбедности и здрављу на раду и предвидео адекватне мере заштите, којих се радници нису придржавали, што није одговорност окривљеног, објашњава хијерархију односа и релације између радних задатака и одговорности за безбедност и здравље људи на раду, износи садржину исказа саслушаних сведока, затим анализира Закон о безбедности и здрављу на раду ...

Изнетим наводима захтева бранилац у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, те дакле указује на

разлоге због којих, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Осим тога, бранилац као разлог подношења захтева наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, међутим, осим формалног означавања законске одредбе као разлога за подношење овог ванредног правног лека, бранилац у захтеву не даје образложење у чему се састоји наведена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, што је обавеза подносиоца захтева у смислу одредбе члана 484. ЗКП. Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, што значи да суд, одлучујући о захтеву, уколико разлози за означене повреде закона нису изричито наведени, нема законско овлашћење да по службеној дужности оцењује у чему се састоји повреда закона на коју се бранилац позива у захтеву.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић